

	<h2 style="text-align: center;">Πνευματικά Σημειώματα</h2> <p style="text-align: center;">Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης</p>	<p>Πνευματικά Σημειώματα: Ἑβδομαδιαία ἠλεκτρονική ἔκδοση Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος</p> <p style="text-align: center;">Ἔτος 1ο / Τεύχος: 06 Πέμπτη 6η Μαρτίου 2024</p> <p style="text-align: center;">Ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου Ἐπισκόπου Σμύρνης 19 Φεβρουαρίου π. ἑ.</p>
---	--	---

Πνευματικά Σημειώματα

Ευαγγέλιο (Ματθ. κε' 31-46)

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ· καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· δεῦτε, οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· ἐπέινασα γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην καὶ συνηγάγετέ με, γυμνὸς καὶ περιεβάλετέ με, ἡσθένησα καὶ ἐπεσκεψασθέ με, ἐν φυλακῇ ἦμην καὶ ἤλθετε πρὸς με. τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες· κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν, ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν; πότε δέ σε εἶδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν, ἢ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν; πότε δέ σε εἶδομεν ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ ἤλθομεν πρὸς σε; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ· ἐπέινασα γὰρ καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην καὶ οὐ συνηγάγετέ με, γυμνὸς καὶ οὐ περιεβάλετέ με, ἀσθενὴς καὶ

ἐν φυλακῇ καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με. τότε ἀποκριθήσονται αὐτῶ καὶ αὐτοὶ λέγοντες· κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ οὐ διηκονήσαμεν σοι; τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Μετάφραση

Εἶπε ὁ Κύριος· Ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου με ὅλη Του τὴν δόξα καὶ μαζί Τοῦ καὶ ὅλοι οἱ ἄγγελοί Του, τότε θα καθίσει στὸν δοξασμένο Του θρόνο. Καὶ θὰ συναχθοῦν μπροστὰ Τοῦ ὅλα τὰ ἔθνη καὶ θὰ τοὺς χωρίσει μεταξύ τοὺς, ὅπως ὁ βοσκὸς χωρίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τὰ ερίφια, καὶ θὰ θέσει τὰ μὲν πρόβατα στὰ δεξιά του, τὰ δὲ ερίφια στὰ ἀριστερά του. Τότε θὰ πεῖ ὁ βασιλεὺς σὲ αὐτοὺς στὰ δεξιά Του· Ἐλάτε, οἱ εὐλογημένοι ἀπὸ τὸν Πατέρα μου, κληρονομήστε τὴν βασιλεία πού εἶναι ἐτοιμασμένη γιὰ εσὰς ἀπὸ τὴν δημιουργία τοῦ κόσμου. Πείνασα καὶ μοῦ δώσατε νὰ φάω, δίψασα καὶ μὲ ποτίσατε, ξένος ἤμουν καὶ μὲ πήρατε στὸ σπίτι σας, γυμνὸς καὶ με ντύσατε, ἄρρωστος καὶ μὲ ἐπισκεφθήκατε, στὴ φυλακὴ ἤμουν καὶ ἤρθατε σὲ μένα. Τότε οἱ δίκαιοι θὰ τοῦ ἀποκριθοῦν λέγοντας· Κύριε, πότε σὲ εἶδαμε πεινασμένο καὶ σὲ θρέψαμε, ἢ διψασμένο καὶ σὲ ποτίσαμε; Πότε σὲ εἶδαμε ξένο καὶ σε πήραμε στὸ σπίτι μὰς, ἢ γυμνὸ καὶ σε ντύσαμε; Πότε σε εἶδαμε ἄρρωστο ἢ μέσα στὴ φυλακὴ καὶ σὲ ἐπισκεφθήκαμε; Ὁ δὲ Βασιλεὺς θὰ ἀποκριθεῖ καὶ θὰ τοὺς πεῖ· Ἀληθινὰ σὰς λέγω, ἀφοῦ τὰ κάνατε σὲ ἓνα ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς μου τοὺς μικροὺς καὶ ἀσήμους, σὲ μένα τὰ κάνατε. Τότε θὰ πεῖ καὶ σὲ αὐτοὺς στὰ ἀριστερά· Φύγετε ἀπὸ μένα σεῖς οἱ κατηραμένοι, καὶ πηγαίνετε στὸ πῦρ τὸ αἰώνιο, πού ἔχει ἐτοιμασθεῖ γιὰ τὸ Διάβολο καὶ τοὺς ἀγγέλους του. Πείνασα καὶ δὲν μοῦ δώσατε νὰ φάω, δίψασα καὶ δὲν μὲ ποτίσατε, ἤμουν ξένος καὶ δὲν μὲ πήρατε στὸ σπίτι σας, γυμνός καὶ δὲν μὲ ντύσατε, ἀσθενὴς καὶ φυλακισμένος καὶ δὲν μὲ ἐπισκευθήκατε. Τότε θὰ τοῦ ἀποκριθοῦν καὶ αὐτοὶ λέγοντας· Κύριε, πότε σὲ εἶδαμε πεινασμένο ἢ διψασμένο ἢ ξένο ἢ γυμνὸ ἢ ἀσθενῆ ἢ φυλακισμένο

καὶ δὲν σὲ φροντίσαμε; Θὰ ἀποκριθεῖ σὲ αὐτοὺς λέγοντας· Ἄληθινὰ σὰς λέγω, ἀφοῦ δὲν τὰ κάνατε σὲ ἓνα ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς μου τοὺς μικροὺς καὶ ἀσήμους, οὔτε σὲ μένα τὰ κάνατε. Καὶ θὰ πάνε αὐτοὶ σὲ κόλαση αἰώνια, οἱ δὲ εὐσεβεῖς σὲ ζωὴ αἰώνια.

Ἀπόστολος

(Α΄ Κοριν. η΄ 8-13 , θ΄ 1-2)

Ἀδελφοί, βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὔτε γὰρ ἐὰν φάγωμεν περισσεύομεν, οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα. Βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενούσιν. Ἐὰν γὰρ τις ἴδῃ σε, τὸν ἔχοντα γνῶσιν, ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὄντος οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν; Καὶ ἀπολεῖται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῆ γνώσει, δι’ ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν. Οὕτω δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενούσαν εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε. Διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. Οὐκ εἰμι ἀπόστολος; οὐκ εἰμι ἐλεύθερος; οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἐώρακα; οὐ τὸν ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ; Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμι ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμί· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, δὲν μᾶς κάνει ἡ τροφή νὰ εἴμαστε εὐάρεστοι στὸ Θεό· διότι οὔτε ἐὰν φᾶμε (τὰ εἰδωλόθυτα) πλεονάζουμε στὴν ἀρετή, οὔτε ἐὰν δὲν φᾶμε ὑστερούμαστε. Προσέχετε ὅμως μήπως ἡ ἐξουσία (ποὺ σὰς δίνει ἡ στερεὴ πίστις σας νὰ τρῶτε τὰ εἰδωλόθυτα) γίνεαι αἰτία νὰ σκοντάψουν καὶ νὰ πέσουν οἱ ἀδύνατοι στὴ πίστη. Διότι ἐὰν κανεῖς δεῖ ἐσένα, ποὺ ἔχεις γνῶση, νὰ κάθεται σὲ τραπέζι εἰδωλολατρικοῦ ναοῦ, ἢ συνείδησή του, ἀφοῦ εἶναι ἀδύναμος, δὲν θὰ ενθαρυνθεῖ νὰ τρώει τὰ εἰδωλόθυτα;

Και ἔτσι ἐξ αἰτίας τῆς δικῆς σου γνώσεως θὰ χαθεῖ ὁ ἀδύνατος ἀδελφός, γιὰ τὸν ὁποῖο ὁ Χριστός ὑπέστη θάνατο. Ἔτσι δὲ, ἀμαρτάνοντας ἀπέναντι τῶν ἀδελφῶν καὶ χτυπώντας σκληρὰ τὴν συνείδησή τους, ἡ ὁποία εἶναι ἀσθενής, ἀμαρτάνετε ἀπέναντι στὸν ἴδιο το Χριστό. Γι' αὐτό, ἐάν τροφή γίνεται αἰτία νὰ σκοντάψει καὶ νὰ πέφτει ὁ ἀδελφός μου, δὲν θὰ φάω κρέατα (εἰδωλόθυτα) ποτέ, γιὰ νὰ μὴ γίνω αἰτία νὰ σκοντάψει καὶ νὰ πέσει ὁ ἀδελφός μου. Δὲν εἶμαι ἀπόστολος; Δὲν εἶμαι ἐλεύθερος; Δὲν ἔχω δεῖ τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ τὸν Κύριό μας; Δὲν εἴσθε ἐσεῖς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἔργου ποὺ ἔκανα γιὰ τὸν Κύριο; Ἄν γιὰ ἄλλους δὲν εἶμαι ἀπόστολος, ἀλλὰ γιὰ ἐσᾶς βεβαίως εἶμαι. Ναί, ἡ ἀπόδειξη τῆς ἀποστολοκῆς ιδιότητός μου εἴστε ἐσεῖς, ποὺ σᾶς ὁδήγησα στὸν Κύριο.

Σχολιασμὸς Εὐαγγελίου

Τρίτη Κυριακὴ τοῦ Τριωδίου αὐτὴ τὴν ἐβδομάδα καὶ στὴν ἐκκλησία μας ἀναγιγνώσκεται ἡ παραβο-λὴ τῆς τελικῆς κρίσεως. Ὄταν ἔλθει ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου μὲ ὅλη του τὴ δόξα, θὰ ἔχει μαζί του ὁ-λοὺς τοὺς ἀγγέλους Του καὶ θὰ καθίσει στὸν δοξασμένο θρόνο Του. Τότε θὰ μαζέψει μπροστά Του ὅλα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, καὶ θὰ τοὺς διαχωρίσει μὲ τόση εὐκολία ὅση ὁ βοσκὸς χωρίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τὰ ἐρίφια. Τὰ πρόβατα θὰ τὰ θέσει στὰ δεξιὰ Του, τὰ δὲ ἐρίφια στὰ ἀριστερά Του. Θὰ πεῖ τότε σὲ αὐτοὺς στὰ δεξιὰ Του: «Ἐλάτε ἐσεῖς, οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρός μου καὶ κληρονομήστε τὴν βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ἡ ὁποία ἔχει ἐτοιμασθεῖ γιὰ σᾶς ἀπὸ κα-ταβολῆς κόσμου. Γιατί ὅταν πείνασα μοῦ δώσατε νὰ φάω, δίψασα καὶ μὲ ποτίσατε, ἤμουν ξένος καὶ μὲ πήρατε σπίτι σας, ἤμουν γυμνὸς καὶ μὲ ντύσατε, ἤμουν ἄρρωστος καὶ μὲ ἐπισκεφθήκατε, ἤμουν στὴ φυλακὴ καὶ ἤρθατε νὰ μὲ δεῖτε». Θὰ ρωτήσουν τότε οἱ δίκαιοι: «Πότε τὰ κάναμε ὅλα αὐτὰ γιὰ σένα Κύριε;» Καὶ θὰ τοὺς ἀπαντήσῃ ὁ Κύριος: «Ἐφόσον τὰ κάνατε γιὰ τοὺς ἀδελφούς μου τοὺς α-σήμαντους καὶ ταπεινοὺς, τὰ κάνατε σὲ μένα». Θὰ πεῖ τότε σὲ αὐτοὺς στὰ ἀριστερά Του: «Φύγετε μακριὰ μου ἐσεῖς οἱ καταραμένοι καὶ πηγαίνετε στὸ

αίωvιο πῦρ, τὸ ἐτοιμασμένο γιὰ τὸ διάβολο καὶ τοὺς ἀγγέλους του. Γιατί εἶναι σὰν καὶ δὲν μοῦ δώσατε νὰ φάω, δίψασα καὶ δὲν μὲ ποτίσατε, ξένος ἤμουν καὶ δὲν μὲ πήρατε σπίτι σας, γυμνὸς ἤμουν καὶ δὲν μὲ ντύσατε, ἄρρωστος καὶ φυλακισμένος ἤμουν καὶ δὲν μὲ ἐπισκεφτήκατε». Θὰ ἀποκριθοῦν τότε αὐτοὶ καὶ θὰ ποῦν: «Πότε σὲ εἶδαμε κύριε πεινασμένο ἢ διψασμένο ἢ ξένο ἢ γυμνὸ ἢ ἀσθενὴ ἢ φυλακισμένο καὶ δὲν σὲ ὑπηρετήσαμε;» Θὰ ἀποκριθεῖ τότε σὲ αὐτούς: «Ἐφόσον δὲν τὰ κάνατε γιὰ τοὺς ἄλλους ἀδελφούς μου τοὺς ἐλάχιστους οὔτε σὲ μένα τὰ κάνατε». Καὶ θὰ πᾶνε οἱ μὲν αὐτοὶ στὴν αἰώνια κόλαση οἱ δὲ δίκαιοι στὴν αἰώνια ζωή.

Στὴ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπὴ, ὁ Κύριος, λέει τὴν παραβολὴ τῆς τελικῆς κρίσης, τῆς κρίσης δὴ-λαδὴ τῆς ἀνθρωπότητος ποὺ θὰ γίνεῖ ὅταν ξαναέρθει στὸν κόσμο. Αὐτὴ τὴ φορὰ ὅμως δὲν θὰ ἔρθει ὡς ταπεινὸ βρέφος, γεννημένο σὲ μία φάτνη, ἀλλὰ μὲ ὄλη Του τὴν δόξα. Θὰ ἔρθει μὲ ὄλους τοὺς ἀγγέλους νὰ τὸν ἀκολουθοῦν καὶ θὰ καθίσει στὸ θρόνο Του, ἔτσι ὥστε νὰ μὴν ἔχει κανεὶς ἀμφιβολία γιὰ τὸ ποιὸς εἶναι. Θὰ ἔρθει τώρα ὄχι γιὰ νὰ μᾶς ἀνοίξει τὸ δρόμο τῆς σωτηρίας ὅπως τὴν πρώτη φόρὰ, ἀλλὰ γιὰ νὰ δεῖ ποιοὶ εἶναι αὐτοὶ ποὺ ἐπέλεξαν τὸν δρόμο ποὺ μᾶς δίδαξε καὶ ποιοὶ ὄχι. Θὰ ἔρθει ὡς κριτῆς γιὰ νὰ κατατάξει τὸν κάθε ἄνθρωπο ἐκεῖ ποὺ ἦταν καὶ ἡ ψυχὴ του ὅσο ζοῦσε. Ἄν ἡ ψυχὴ μας εἶναι κοντὰ σου Θεὸ θὰ Τὸν ἀκούσουμε νὰ μᾶς λέει «Ἐλάτε οἱ εὐλογημένοι Τοῦ Πατρός μου καὶ κληρονομηστε τὴν βασιλεία τῶν οὐρανῶν». Ἄν ὅμως ὅσο εἴμαστε σὲ αὐτὸν τὸν κόσμο ἢ ψυχὴ μας εἶναι ἀπομακρυσμένη ἀπὸ τὸν Κύριο καὶ ὑπηρετεῖ τὸν διάβολο, μαζὶ μὲ αὐτὸν θὰ συνεχίσει καὶ νὰ βασανίζεται σὲ ὄλη τὴν αἰωνιότητα.

Τὸ δεύτερο τὸ ὁποῖο μᾶς λέει ὁ Χριστὸς στὴν παραβολὴ εἶναι τὸ κριτήριον μὲ τὸ ὁποῖο θὰ μᾶς κρίνει, ὅταν ἔρθει ξανά. Κι αὐτὸ δὲν εἶναι ἄλλο ἀπὸ τὴν ἀγάπη. Ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸ καὶ ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον. Τὸ ἔχει ξαναπεῖ ἄλλωστε ὁ Ἰησοῦς: «Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου. Αὕτη πρώτη ἐντολή. Καὶ δευτέρα ὁμοία, αὕτη· ἀγαπήσεις

τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν. Μείζων τούτων ἄλλη ἐντολὴ οὐκ ἔστι» (Μαρκ. ιβ΄ 30-31). Μὲ αὐτὸ τὸ κριτήριό μᾶς λέει ὅτι θὰ μᾶς ἐλέγξει καὶ κατὰ τὴν τελικὴ κρίση. Γιατί ἂν ἔχουμε ἀγάπη πρὸς τὸν Θεό, ἔχουμε ἀγάπη καὶ πρὸς τὸ πλάσμα τοῦτον πλησίον κι ἂν ἔχουμε ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον, ἔχουμε καὶ ἀγάπη πρὸς τὸν Πατέρα τοῦ καὶ Πατέρα μας. Οἱ δύο αὐτὲς μορφὲς ἀγάπης εἶναι ἀλλ-ληλένδετα συνδεδεμένες μεταξύ τους. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Κύριος δὲν ρωτᾷ ἅμα ἀγαπήσαμε τὸν ἴδιο ἀλλ-λά τὸν πλησίον μας.

Ἐφόσον ἀγαπήσαμε τὸν πλησίον ἀγαπήσαμε καὶ Αὐτὸν κι ἀξίζουμε ἔτσι νὰ μποῦμε στὴν βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἄν πάλι δὲν δείξαμε ἀγάπη πρὸς τοὺς ἀνθρώπους γύρω μας, δὲν θὰ τὴ δείχναμε οὔτε στὸ Θεό, ἀκόμα κι ἂν ἐρχόταν ὁ ἴδιος μπροστά μας, ἐπομένως δὲν ἀξίζουμε τὴν αἰώνια ζωὴ.

Ὅταν γίνεται λόγος γιὰ τὸν δεῦτερο ἐρχομὸ τοῦ Κυρίου, γιὰ τὴ Δευτέρα Παρουσία, μᾶς πιάνει πόλ-λές φορές ἕνας φόβος, γιὰ ὅλα ὅσα εἶναι γραμμένα ὅτι θὰ γίνουν πρὶν ἀπὸ αὐτή. Μέχρι ἕνα σημεῖο εἶναι λογικὸ καθὼς ὅλα ὅσα περιγράφονται στὴν Ἀποκάλυψη καὶ στὶς προφητεῖες τῶν Ἁγίων Πατέ-ρῶν ἀκούγονται τρομακτικὰ στὰ αὐτιά μας. Ξεχνᾷμε ὅμως κάτι πολὺ σημαντικό. Τὸ μήνυμα τοῦ ἐρ-χομοῦ τοῦ Κυρίου εἶναι μήνυμα χαρμόσυνο καὶ ὄχι τρομακτικὸ. Κάνουμε τὸ λάθος νὰ ἐστιάζουμε στὰ γεγονότα πρὶν τὴν Δευτέρα Παρουσία καὶ ξεχνᾷμε ὅτι μετὰ ἀπὸ ὅλα ὅσα θὰ γίνουν θὰ ξαναδοῦ-μὲ τὸ Χριστό μας! Βλέπουμε τὸ δέντρο καὶ χάνουμε τὸ δάσος! Τί κι ἂν πεινάσουμε; Τί κι ἂν πονέ-σουμε; Τί κι ἂν πεθάνει τὸ φθαρτὸ αὐτὸ σῶμα μας; Στὸ τέλος θὰ δοῦμε τὸν Κύριο! Τί ὠραιότερο ἀπὸ αὐτό; Τί πιὸ ἐλπιδοφόρο ἀπὸ αὐτό; Τί πιὸ καθησυχαστικὸ ἀπὸ αὐτό; Αὐτὴ ἄλλωστε δὲν εἶναι καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Χριστιανοῦ; Δὲν μᾶς εἶπε ὁ Κύριος νὰ κουβαλήσουμε τὸ σταυρὸ μας γιὰ νὰ ἀνταμειφ-θοῦμε στὴν ἐπόμενη ζωὴ; Γιατί λοιπὸν, ἐπιμένουμε νὰ ἐστιάζουμε στὸν σταυρὸ καὶ ὄχι στὴν ἀντα-μοιβή μας;

Ἄς μὴν μᾶς τρομάζει λοιπὸν τὸ μήνυμα τοῦ σημερινοῦ εὐαγγελίου. Ὁ Κύριος θὰ ἔρθει νὰ μᾶς κρίνει, ἐφόσον ὅμως εἴμαστε κοντά του, ἐφόσον ἀγαπᾷμε καὶ Αὐτὸν καὶ τὸν πλησίον

μας δὲν ἔχουμε νὰ φοβόμαστε τίποτα. Εὐχομαι μέσα ἀπὸ τὴν καρδιά μου νὰ μείνουμε ὄλοι κοντὰ στὸν Κύριο, ἐνωμέ-νοῖ, ἀγαπημένοι, ὥστε ὅταν θὰ ξαναέρθει, νὰ μᾶς πάρει μαζί Του στὴν αἰώνια βασιλεία Του. Ἀμήν.

Παράινέσεις Ἀγίων

Ἡ σωστή σύζυγος

Ὡραιότερο λάφυρο ἀπὸ τὴν καλὴ γυναίκα δὲν παίρνει ὁ ἄνδρας, οὔτε χειρότερο ἀπὸ τὴν ἀντίθετη.

Για τὸν Ἀδάμ ἐκείνη πού τοῦ δόθηκε ὡς βοηθός ἔγινε ἐχθρός του. Ἐξαπάτησε τὸν ἄνδρα μὲ τὴν ἡδονή καὶ μὲ τὸ ξύλο τῆς γνώσεως τὸν ἀλλοτρίωσε ἀπὸ τὸ ξύλο τῆς ζωῆς.

Οἱ ἄλλες γυναῖκες καμαρώνουν γιὰ τὴν ὀμορφιά τους, ἐνῶ ἐκείνη πού ἔχει φόβο Θεοῦ, μία ὀμορφιά γνωρίζει, τὴν ὀμορφιά τῆς ψυχῆς, πού ἢ συντηρεῖ τὴν θεία εἰκόνα ἢ τὴν βοηθᾷ νὰ ξανααποκτήσει τὸ κάλλος της. Γνωρίζει μόνον μία εὐγενική καταγωγή, τὴν εὐσέβεια καὶ τὴ γνῶσι ἀπὸ ποῦ προήλθαμε καὶ ποῦ θὰ καταλήξουμε. Ἐναν πλοῦτο ἀσφαλισμένο, τὸ νὰ πτωχεύη γιὰ τὸ Θεό καὶ τοὺς φτωχοὺς.

(Ἰ. Χρυσόστομος Λόγος ΙΗ', Εἰς τὸν πατέρα ἑαυτοῦ PG 35,993 A-B)

Γνωρίσματα καλῆς συζύγου

Καὶ ἂν προσθέσης καὶ αὐτό, ὅτι δηλαδὴ καρφώθηκε στὴν γῆ ἀπὸ τίς προσευχῆς της καὶ εἶναι πάντα κοντὰ στὸν Θεό με τίς μεγάλες ἐξάρσεις τῆς ψυχῆς της, τί τὸ θέλεις ἐδῶ τὸ ὕψος καὶ τίς διαστάσεις τοῦ σώματος; Πρόσεξε πῶς σωπαίνει τὴν ὥρα πού πρέπει, ἄκουσέ την ὅταν μιᾷ, κοίταξε πόσο ἀδιαφορεῖ γιὰ τὸν καλλωπισμό της, πόσο ἀνδρικό σθένος ἔχει στὰ γυναικεῖα μέτρα, τὴν ὠφέλεια πού προκαλεῖ στό σπίτι, τὴν ἀγάπη στὸν ἄνδρα της. Καὶ τότε θὰ πῆς τὸν λόγο τοῦ Λάκωνα. Πράγματι ἡ ψυχὴ δὲν ἔχει μέτρο καὶ πρέπει ὁ ἔξω ἄνθρωπος νὰ στρέφῃ τὸ βλέμμα του πρὸς τὰ μέσα. Ἄν δῆς τὸ πρᾶγμα ἀπὸ τὴ σκοπιὰ αὐτῆ, θὰ παύσης νὰ

παίζης καί νά τήν περιπαίζης ὡς μικρή καί θά μακαρίσης τήν συζυγία σου.

(Ι. Χρυσοστόμου Ἐπιστολή ΙΒ', Νικοβούλω ΡG 37,44C-45A)

**«Αὐτόν μόνον ν' ἀγαπᾶς». Ὁχι στίς ἀνδρικές ἐργασίες.
Προσοχή στόν ἔρωτα**

Καί ἡ συμπεριφορά, ἄνθος πανέμορφο, σταθερό, ἀπρόσβλητο, γιά τήν γυναίκα πού ἔχει καλή φήμη. Νά σέβεσαι πρῶτα ἀπό ὅλα τόν Θεό, κατόπιν τόν σύζυγό σου, τό μάτι τῆς ζωῆς σου, τόν κυβερνήτη τῆς σκέψης σου, αὐτόν μόνον ν' ἀγαπᾶς καί μόνον αὐτοῦ τήν ψυχή νά γλυκαίνης καί περισσότερο, ἄν σέ ἀγαπάη μέ λεπτότητα, καί ὅταν ἡ ἀγάπη του εἶναι ἀρμονική καί εἶστε δεμένοι μέ τό ἴδιο πνεῦμα. Μήν ἔχης τόσο θάρρος, ὅσο σοῦ δίνει ὁ ἔρωτας τοῦ ἄνδρα σου, ἀλλά ὅσο ἀρμόζει, διότι σέ ὅλα παραμονεύει ὁ κόρος. Σέ ὅλα ὁ κόρος, καί ὁ ἔρωτας πού δέν ἔχει κορεσμό καλλίτερος. Ποτέ, ἐνῶ εἶσαι γυναίκα, μήν ὀρμᾶς σέ ἔργα ἀνδρικά οὔτε νά προσβάλλης τή γενιά σου καί τά ροῦχα σου νά κεντοῦν τήν ἔπαρσί σου, οὔτε τήν σοφία σου αὐτή ἄς ὑποχωρῇ στόν νόμο τοῦ γάμου. Διότι ὅλα τά τοῦ βίου σας τά ἔνωσε ὁ δεσμός τοῦ γάμου.

(Ι. Χρυσοστόμου Ἐπιστολή ΙΒ', Νικοβούλω ΡG 37,44C-45A)

Δρώμενα

Χειροτονία βοηθοῦ Ἐπισκόπου

Σήμερα τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου Ἐπισκόπου Σμύρνης προέστη τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλίνικος στόν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Ἁγίου Ἀθανασίου κατὰ τῆς διάρκειά τῆς ὁποίας ἐτέλεσε τήν χειροτονία τοῦ Θεοφιλεστάτου βοηθοῦ Ἐπισκόπου Ταλαντίου κ. Καλλινίκου.

Τῆς Εὐχαριστιακῆς Συνάξεως καὶ τῆς εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονίας μετείχαν οἱ Σεβασμιώτατοι Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, ὁ ποιμενάρχης μας ὁ Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος, ὁ Δημητριάδος κ. Φώτιος, καὶ ὁ Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος. Ἐπίσης ἔλαβαν μέρος καὶ κληρικοὶ τῶν ὁμορων Μητροπόλεων Ἀθηνῶν, ἐνῶ ἀπὸ τὴν Μητρόπολη Θεσσαλονίκης ὁ π. Ραφαὴλ Ἀβραμίδης καὶ ὁ π. Ὀνούφριος Ἀβραμίδης.

Εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας στὸν νέο βοηθὸ Ἐπίσκοπο Ταλαντίου κ. Καλλίνικο στὰ νέα του καθήκοντα νὰ διδάσκει, νὰ κατηχεῖ, νὰ νουθετεῖ, νὰ τελεῖ τὰ Ἱερά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ ὀδηγεῖ τὶς διψασμένες ψυχές τῶν ἀνθρώπων στὴν ὁδὸ τὴν ἄγουσα στὴν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Ἀμέσως μετὰ τὸ πέρας τῆς χειροτονίας ἐξ ἀριστερῶν π. Ραφαὴλ, ὁ νεοχειροτονηθεὶς ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ταλαντίου κ. Καλλίνικος, ὁ ποιμενάρχης μας ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος, ὁ π. Ὀνούφριος καὶ ὁ π. Ἰώβ.

«Πνευματικά Σημειώματα»

Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
e-mail: imthesgrafeio@gmail.com
Ἑπεύθυνος Ἔκδοσης:
† Πρεσβύτερος Ὀνούφριος Ἀβραμίδης τηλ: 6989286400
ἐφημέριος Ἱ. Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κατερίνης

